

Slapen op de grond

GORCUMSE MAAKT DOCUMENTAIRE OVER REIS DOOR IRAN

GORINCHEM • Door de aderen van de zeventigjarige Gorcumse Janet Egberts stroomt zigeunerbloed. Reizen is haar passie en ze is verknocht aan Iran. Teleurgesteld in het vaak negatieve beeld dat heerst bij westerlingen over het land, heeft ze een documentaire gemaakt. 'Het laat de andere kant zien: de pracht van Iran, de boeiende cultuur en openhartige mensen.'

DANIËLLE MOELIKER

De documentaire van dertig minuten geeft een beeld van het dagelijks leven in Iran: een bazaar waar handgemaakte tapijten en sieraden verkocht worden, vrouwen die brood bakken, Iraanse muziek en een stalletje met eten en drinken langs de weg. Politieke onderwerpen komen er niet in voor. „Dat kun je lezen op internet. De film gaat over de mens, want de mensen zijn fantastisch,” aldus Janet Egberts uit Gorcum.

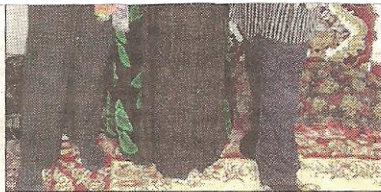
Ervaring met het maken van een film had ze niet. Ze stortte zich dan ook vol overgave in de studieboeken alvorens ze met de Nederlands-Iraanse antropologe Neda Kazemi, gevonden via een piepkleine reisadvertentie in een krant, vertrok naar Iran.

„We hebben samen veel gereisd en filmde zoals we altijd reizen: zonder uitgestippeld plan. We zien wel waar we terecht komen. Onderweg kwamen we bijvoorbeeld een man tegen die een paard terugbracht naar zijn familie. Wij raakten aan de praat, werden uitgenodigd, aten daar en bleven slapen. Dat gebeurt alleen als je reist zonder gedetailleerd plan.”

Andere landen, vooral landen in het Midden-Oosten, interesseerden Egberts al op jonge leeftijd. Op haar veertiende lag ze al op haar buik in de woonkamer met een atlas voor haar neus en was ze in gedachte op reis. Toen ze op haar vijftigste stopte met werken als verpleegkundige

„Eindelijk kon ik reizen en koos voor Iran,” glimlacht ze. „Waarom? Mijn oudste dochter heeft een relatie gehad met een Iraniër. Hij sprak altijd mooi en warm over zijn land. Ik dacht meteen: daar moet ik heen.”

Inmiddels heeft ze meer dan twintig reizen naar Iran achter de rug en is ze verkocht. Ze reist altijd op dezelfde manier: met een rugzak te voet de bergen in, of *off road* met een busje. Slapen gebeurt niet in

een hotel, maar op de grond voor een moskee, in een theehuis of bij mensen thuis.

Janet Egberts: „Ik ga niet op vakantie. Ik reis en dat doe ik redelijk

Janet Egberts met op de achtergrond een schilderij dat haar aan Iran doet denken. Vrouwelijke nomaden die door de woestijn trekken. Iets wat zij ook vaak ziet in Iran. FOTO HANS ROEST

In Iran ontmoet Janet Egberts veel verschillende mensen. 'Allemaal zijn ze even openhartig.' FOTO'S JANET EGBERTS

primitief. Alleen op die manier ontmoet je de mensen.”

Naast de mooie natuur is het vooral de warme en open bevolking die de reislustige Gorcumse in het hart heeft geraakt. Het is dat gevoel dat ze probeert over te brengen in de documentaire. „Overall ben je oprecht welkom. Ik voel me er thuis en gelukkig. Ik ga ook altijd terug naar Iran en niet terug naar Nederland.”

Toekomstplannen heeft Egberts genoeg. „De documentaire is net af

en we zijn nu druk bezig om het op televisie of festivals te krijgen.”

Ondertussen staan plannen voor nieuwe documentaires al klaar. „Naast een tweede documentaire met antropologe Neda, ga ik samen met de heer Ashtari, hoofd van een NGO, een film maken over de leegloop van dorpen. Een probleem, want op die manier verdwijnt veel cultuur.”

Een trailer van de film is te zien bij Youtube onder 'Iran 999'.